

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 38C/215/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7112225153
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Centková
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7112225153.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Jarmilou Centkovou v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO:35 807 598, so sídlom Pribinova 25 Bratislava, právne zast. Fridrich Paľko, s.ro., IČO:36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava proti žalovanému: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava v konaní o zaplatenie 637,63 EUR

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.9.2012 (v rámci hromadného podania) domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 637,63 EUR, a to titulom majetkovej škody sumu 125 EUR a titulom nemajetkovej ujmy sumu 512,63 EUR, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca v pozícii oprávneného v exekučnom konaní EX 15821/2010 podal súdnemu exekútorovi návrh na vykonanie exekúcie, na základe čoho súdny exekútor požiadal súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, o ktorej Okresný súd Košice I. rozhodol až dňa 25.7.2011 a to rozhodnutím o zamietnutí poverenia, t.j. po 278 dňoch od podania žiadosti, v čom žalobca vidí nesprávny úradný postup súdu. Z dôvodu tohto nesprávneho úradného postupu súdu poškodenému vznikla majetková škoda v celkovej sume 125 EUR, ktorá predstavuje náhradu uplatňovanej istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvy o úver. Zároveň si žalobca uplatnil aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 512,63 EUR, ktorá takisto vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu a predstavuje 20% uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou). Žalobca požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak žalovaný do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval.

Súd Uznesením pod sp. zn. 38C/197/2012-7 dňa 8.10.2012 spojil konania vedené na Okresnom súde Košice I pod sp. zn.č. 38C/199/2012, 38C/202/2012, 38C/206/2012, 38C/207/2012, 38C/209/2012, 38C/211/2012, 38C/212/2012, 38C/213/2012, 38C/215/2012 na spoločné konanie, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Košice I pod spoločnou sp. zn. 38C/197/2012.

O námietke zaujatosti voči Okresnému súdu Košice I. (nakoľko ide o súd, ktorý vyvolal skutočnosť zakladajúcu práva uplatňované žalobou), ktorú vzniesol v žalobe žalobca rozhodol Krajský súd v

Košiciach dňa 22.10.2012 tak, že sudkyňa JUDr. Jarmila Centková nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Košice I. pod sp.zn.č. 38C/197/2012.

Dňa 17.1.2013 žalovaný navrhol spojenie vecí vedených na Okresnom súde Košice I. pod sp.zn.č. 38C/204/2012, 38C/197/2012, 38C/200/2012, 38C/198/2012.

Tento návrh žalovaného súd Uznesením č.k. 38C/197/2012-38 dňa 25.2.2013 (práv.1.3.2013) zamietol.

Dňa 20.12.2013 súd Uznesením č.k. 38C/197/2012-69 vylúčil konania vedné na Okresnom súde Košice I. pod jednou spisovou značkou č. 38C/197/2012 na samostatné konania, v ktorých súd pokračuje pod č.k. 38C/199/2012, 38C/202/2012, 38C/206/2012, 38C/207/2012, 38C/209/2012, 38C/211/2012, 38C/212/2012, 38C/213/2012, 38C/215/2012.

Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 14.8.2014 v tom zmysle, že navrhol žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov konania z toho dôvodu, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu s odôvodnením, že žaloba je zmätočná, keďže v jednotlivých žalobách sa vyskytujú viaceré nedostatky napr. že sú zmätočne označení povinní, nesprávne uvedené dátumy narodenia, žalobca neuviedol ani spisovú značku a pod.. Ďalej uviedol, že zo žaloby nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody, keďže žalobca jednak namieta nesprávny úradný postup pre prieťahy v konaní na súde a zároveň aj z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Žalovaný poukázal na to, že dňa 23.4.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, pričom už dňa 28.9.2012 boli okresnému súdu doručené žaloby, z čoho je zrejmé, že žalobca ich nepodal po uplynutí 6 mesačnej lehoty, ale skôr, ide teda o predčasne podaný návrh. Podľa tvrdenia žalovaného, žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody. Žalovaný ďalej poukázal na podmienky úspešného uplatňovania nároku na náhradu škody, ktorým je po 1. nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou, pričom musia byť splnené všetky podmienky súčasne. Žalovaný vo vzťahu k uplatňovaným nárokom z konaní vzniesol námietku premlčania, keďže ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v žalobných návrhoch, v niektorých konaniach k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pred marcom 2009 a podľa § 19 ods. 1 Zákona číslo 514/2003 Z. z. sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený o škodu dozvedel. K nemajetkovej ujme uviedol, že úvaha žalobcu vychádzať pri jej vyčíslení pri prieťahoch 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená reálnymi skutočnosťami a tento výpočet považuje za nesprávny.

Súd nariadil termín pojednávania na deň 21.4.2016, na ktoré bol žalobca riadne predvolaný dňa 24.2.2016, pojednávania sa bez ospravedlnenia nezúčastnil, ani nepožiadaval o jeho odročenie.

Žalovaný bol na pojednávanie riadne predvolaný dňa 24.2.2016, z neúčasti sa ospravedlnil elektronickým podaním doručeným súdu 21.4.2016 s tým, že súhlasí s pojednávaním a rozhodnutím vo veci aj bez jeho prítomnosti, v zmysle jeho predchádzajúcich vyjadrení.

Preto súd v súlade s §101 ods.2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti účastníkov konania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise, so znaleckým posudkom č. 1/2014, exekučným spisom č.k. 37Er/2540/2010, pričom ďalšie dôkazy a skutočnosti označené ani predložené účastníkmi konania v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. neboli a na základe toho zistil tento skutkový stav :

Z pripojeného spisu vedeného pred Okresným súdom Košice I. pod sp. č. 37Er/2540/2010 súd zistil, že dňa 23.12.2010 súdny exekútor Y.. G. W. pod sp. zn. Ex 15821/10 vo veci žalobcu, ako oprávneného, požiadala súd o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie proti povinnej - W. Q., X. XXXX/XX, W., o vymoženie sumy 130,77 EUR s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - Rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR 06883/10 zo dňa 23.8.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.9.2010 a vykonateľnosť dňa 30.9.2010 a na základe zápisnice spísanej pred súdnym exekútorom dňa 20.10.2010.

Dňa 21.6.2011 exekučný súd v konaní 37Er/2540/2010 (k exekútorскому spisu č. Ex 15821/10) Uznesením pod sp.zn.č. 37Er/2540/2010-11 zamietol žiadosť súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Toto rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 28.7.2011. Dňa 20.9.2011 súd v tejto veci Uznesením pod sp.zn.č.37Er/2540/2010-14 (Ex 15821/10) exekučné konanie zastavil, právoplatnosť rozhodnutie nadobudlo dňa 28.10.2011.

Podľa § 3 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu

a) Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci, 1)
3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu, 2)

Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 4, prvá veta zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

Podľa § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Súd v prvom rade skúmal, či žaloba žalobcu je podaná v zákonom stanovenej lehote. Žalobca v žalobe tvrdil, že postupoval podľa § 15 ods. 1 Zák. č. 514/2003 a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody a žalovaný do podania tejto žaloby na žiadosť nereagoval, pričom žalobca do súdneho spisu nedoložil predmetnú žiadosť, teda nebolo možné posúdiť, či žaloba žalobcu nie je predčasne podaná a to aj napriek tomu, že žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na to, že prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu boli doručené

žalobcom dňa 23.4.2012, pričom už dňa 27.9.2012 boli doručené žaloby vo veci, pričom boli podané pred uplynutím 6 mesačnej lehoty, t.j. predčasne. Vzhľadom na to, že predbežné prerokovanie nároku je zákonom ustanovenou podmienkou, aby o tomto nároku mohlo prebehnúť občianske súdne konanie. Avšak v čase rozhodovania súdu 6 mesačná lehota na uspokojovanie nárokov v zmysle § 16 ods. 4 uplynula, žalovaný netvrdil, že by došlo k uspokojeniu nárokov žalobcu a teda o predčasnosti žaloby bolo možné hovoriť len v určitom štádiu súdneho konania, nie v čase rozhodovania súdu, keďže záver o predčasnosti žaloby už nie je možný.

Vo veci samej súd skúmal, či je daná zodpovednosť žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom tak, ako to vo svojom žalobnom návrhu tvrdil žalobca, podľa ktorého tento nesprávny úradný postup mal spočívať v tom, že exekučný súd v exekučnom konaní pod sp.zn. 37Er/2540/2010 (k exekútorскому spisu č. Ex 15821/10) rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.7.2011 a to rozhodnutím o poverení, t.j. po 278 dňoch od podania žiadosti.

Podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala, bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Právo každého na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch, alebo oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu zakotvuje i článok 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

V zmysle dôvodovej správy k § 9 ods. 2 zák. č. 412/2012 Z. z. súdne konanie nie je kompetentný preskúmať všeobecný súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., pretože túto právomoc má len Ústavný súd SR, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy. Pokiaľ by konajúci súd o náhrade škody mohol hodnotiť postup iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, že všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom by tom mohlo smerovať k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Konštatovať prieťahy v súdnom konaní je teda oprávnený len Ústavný súd SR.

Podľa § 9 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je splnenie 3 základných predpokladov kumulatívne a to po 1./ nesprávny úradný postup, 2./ vznik škody ako majetkovej, či nemajetkovej ujmy a po 3./ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Všetky tieto podmienky musia byť splnené súčasne, preto o vzniku zodpovednosti nemožno hovoriť, ak chýba ktorýkoľvek z týchto predpokladov.

Podľa § 45 ods. 1 zák. č. 233/1995 Z.z. poveriť exekútora vykonaním exekúcie a konať ďalej ako exekučný súd je príslušný okresný súd, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu

alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Podľa § 41 ods. 2, písm.d) zák. č. 233/1995 Z.z. podľa vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Lehota 15 dní je procesnou a zákonnou lehotou. Exekučný poriadok však neuvádza sankciu za jej prekročenie, a preto ju treba považovať za poriadkovú lehotu, ktorej zámerom je zefektívnenie exekučného konania a snaha dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu. Treba však uviesť, že táto lehota je pre súd záväzná len do tej miery, že jej nedodržanie by mohlo byť označené za zbytočný prieťah a jej podstatné prekročenie by sa prípadne mohlo skúmať aj v rámci disciplinárnej zodpovednosti konkrétneho sudcu.

Z právnej teórie vyplýva, že v spojitosti s touto procesnou lehotou, ale aj s rovnakými lehotami v občianskom súdnom konaní (napr. lehoty na rozhodnutie o návrhu na predbežné opatrenie, na vypravenie rozsudku a iné), najmä po prijatí novely Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 90/2001 Z.z.) vzniká otázka, či prekročením tejto lehoty nie je porušované základné právo na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ide o prípady, kedy nerešpektovanie ustanovenej lehoty nie je ničím opodstatnené alebo spočíva len v nečinnosti orgánu.

Ustálená súdna prax však umožňuje a usmerňuje súdy aj v smere materiálneho preskúmania okolností, či neexistuje rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu, pričom ak takýto rozpor súd zistí, je oprávnený uznesením zamietnuť žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom na takéto zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia nie je v exekučnom poriadku stanovená žiadna lehota.

K nesprávnemu úradnému postupu môže dôjsť nielen pri úkonoch v rámci činnosti, pri ktorej štátny orgán nerozhoduje, ale aj v rámci rozhodovacej činnosti. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie alebo oneskorené vydanie rozhodnutia v dôsledku porušenia stanovených alebo primeraných lehôt vhodného vydania (nie však vydanie rozhodnutia samo), lebo znaky nesprávneho úradného postupu má aj nečinnosť štátneho orgánu alebo jeho činnosť, ktorá nie je vykonávaná v stanovenej lehote (rozsudok Najvyššieho súdu SR spisovej značky 4Cdo24/2004 zo dňa 1.1.2011).

Porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nemožno vyvodzovať len zo skutočnosti, že štátny orgán dôsledne nepostupoval v zákonom ustanovených lehotách (nález Ústavného súdu SR z 7. mája 2013, sp. zn. IV. ÚS 471/2012-75).

Z obsahu exekučného spisu vedeného pred Okresným súdom Košice I. č.k. 37Er/2540/2010 súd mal za preukázané, že súdny exekútor dňa 23.12.2010 podal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie Ex 15821/10 (podľa prijímacej pečiatky súdu) a súd o tejto žiadosti právoplatne rozhodol dňa 28.7.2011 tak, že zamietol žiadosť súdneho exekútora Y. G. W. o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie o zaplatenie sumy 130,77 EUR s príslušenstvom a dňa 29.7.2011 súd v tejto veci Uznesením pod sp.zn.č. 37Er/2540/2010-14 (Ex 15821/10) exekučné konanie zastavil, právoplatnosť rozhodnutie nadobudlo dňa 28.10.2011.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd v čase od podania žiadosti do rozhodnutia o poverení exekútora plynule konal, preveroval podmienky pre vydanie takého rozhodnutia a priebežne o veci rozhodoval a teda, na záver o bezdôvodnom nedodržaní 15 dňovej lehoty súdom, ktorá má skôr poriadkový charakter, nestačí „len“ prekročenie 15-dňovej lehoty, ale aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu (správanie oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, nečinnosť alebo neefektívna činnosť súdneho exekútora) vrátane ďalšieho priebehu konania, postupu exekútora a exekučného súdu. Navyše, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup nedodržanie lehoty 15-tich dní stanovenej v § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku, pokiaľ exekučný súd rozhodol o podanom návrhu na začatie exekúcie inak, ako vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, t.j. ak bol návrh na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutý (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), ako tomu bolo v tomto prípade a v takom prípade by však muselo ísť o tzv. zbytočný prieťah.

Aj napriek tejto skutkovej okolnosti, avšak vzhľadom na vyššie uvedené právne závery súd dospel k záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný, nakoľko žalobca nepreukázal, že by prieťahy v konaní vedenom pred Okresným súdom Košice I. pod sp.zn.č. 37Er/2540/2010 boli konštatované Ústavným súdom SR,

ako jediným kompetentným orgánom, ktorý môže prietahy všeobecného súdu posúdiť a konštatovať, pričom aj pred Ústavným súdom SR by musel preukázať, že išlo o tzv. „zbytočný prietah“ zo strany všeobecného súdu. V uvedenej veci nebola podaná sťažnosť na prietahy predsedovi súdu, a tento nekonštatoval že by bolo došlo zo strany súdu k zbytočným prietahom. Podobne ani disciplinárny súd nezistil zbytočne prietahy, pre ktoré by sa konajúci sudca dopustil disciplinárneho previnenia. Takýto zbytočný prietah preskúmanej veci nevyplýva ani z rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ani z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, v ktorej by bolo konštatované, že sa porušilo právo žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

V tejto súvislosti možno odkázať na závery Ústavného súdu SR uvedené v náleze IV.ÚS 606/2012 zo dňa 14.12.2012. Ústavný súd tam, okrem iného, zdôraznil, že „... aj niekoľko mesačná nečinnosť súdu nemusí zakladať práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“.

Z toho vyplýva, že žalobca nepreukázal svoje tvrdenie, že súd v exekučnom konaní pod sp.zn.č. 37Er/2540/2010 konal bez zbytočných prietahov, pričom púhe konštatovanie žalobcu o bezdôvodnom nedodržaní 15 dňovej lehoty súdom ešte nie je dôvodom vzniku škody a takisto nemajetkovej ujmy na jeho strane. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nebol splnený prvý predpoklad vzniku zodpovednosti žalovaného za škodu, t.j. nesprávny úradný postup žalovaného.

Žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu voči žalovanému uplatnil náhradu majetkovej škody v sume 125 EUR, ktorá predstavuje náhradu uplatňovanej istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo zmluvy o úver a náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 512,63 EUR, ktorá predstavuje 20% uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnoty majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou).

Účastníci konania majú procesnú dôkaznú povinnosť, t. j. povinnosť uviesť dôkaz na preukázanie tvrdených skutočností. Procesný dôsledok spojený s dôkaznou povinnosťou môže mať za následok neunesenie dôkazného bremena. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie za predpokladu, že ním tvrdená skutočnosť nebola inak preukázaná, nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe ostatných vykonaných dôkazov.

Vo vzťahu k uplatnenému nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy žalobca napriek poučeniu podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku žiadnym spôsobom nepreukázal ich vznik. Podľa názoru súdu sa žalobcovi nepodarilo preukázať tvrdenie o tom, že by mu postupom Okresného súdu Košice I. v exekučnej veci vznikla škoda, na základe čoho tvrdenie žalobcu o vzniku a o výške škody ostalo len v rovine ničím nepodložených a nepreukázaných tvrdení. Preto súd dospel k záveru, že neboli splnené ani ďalšie dva predpoklady pre vznik zodpovednosti za škodu, t.j. vznik škody v majetku žalobcu a ani príčinná súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom exekučného súdu.

Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch vzniká v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom a ak nie je možné túto ujmu uspokojiť inak. Z uvedeného vyplýva, že nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu nemajetkovej ujmy. Aj tu platí povinnosť preukázania nemajetkovej ujmy, pretože okolnosť nedodržania zákonnej lehoty bez osvedčenia skutočností preukazujúcich dopad nesprávneho úradného postupu, jeho vplyvu, následkov na žalobcu v rôznych oblastiach pôsobenia, nemá za následok automatický vznik nároku na nemajetkovú ujmu.

Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v sume 512,63 EUR, ktorú si žalobca uplatnil, v tejto časti súd návrh žalobcu zamietol z dôvodu, že žalobca nepreukázal aké následky mu vznikli v jeho spoločenskom uplatnení ako dôsledok nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, aký to malo spoločenský dopad, a ani tvrdý stav jeho právnej neistoty, ktorá mala byť spôsobená tým, že súd prvého stupňa v exekučnom konaní nerozhodol v zákonom stanovenej 15- dňovej lehote na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

K námietke žalovaného, že žaloba nemá náležitosti návrhu na začatie konania, pretože v žalobách sú zmätočne označení povinní, nesprávne uvedené dátumy narodenia, že žalobca neuviedol ani spisovú značku, a že sú nesprávne uvedené čísla exekučných konaní súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná, pretože pripojením exekučného spisu je možné presne ako aj číslo identifikovať osobu povinného, ako aj číslo exekučného konania a teda žaloba má v zmysle § 79 ods. 1 a § 42 ods. 3 O. s. p. všetky náležitosti, preto je návrhom na začatie súdneho konania. Rovnako súd posúdil námietku žalovaného o premlčaní nároku, nakoľko exekučný súd právoplatne rozhodol dňa 28.7.2011 a žaloba na tunajšom súde bola podaná dňa 27.9.2012, t.j. pred uplynutím 2-ročnej premlčacej lehoty. Žalovaný tiež tvrdil, že žaloba bola predčasne podaná z dôvodu, že neuplynula 6-mesačná lehota v rámci predbežného prejedanania nároku žalovaným. Ak by tomu do času rozhodnutia súdu tak nebolo, súd by využil iný procesný úkon, a súdne konanie by prerušil až do uplynutia tejto lehoty. Avšak, nakoľko podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a je nesporné, že žalobca podal u žalovaného, aj keď neúspešne žiadosť o predbežné prejednanie nároku dňa 23.04.2012, tak táto procesná prekážka nie je daná a v čase rozhodovania súdu boli splnené podmienky pre rozhodnutie vo veci samej.

Vzhľadom na vyššie uvádzané právne názory o tom, že nesprávny úradný postup sám (aj keď ani tento nebol preukázaný), bez kumulatívneho splnenia ostatných predpokladov - vzniku škody a príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nezakladá vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú výkonom verejnej moci, súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 18.4.2016 elektronickým podaním doručil súdu návrh na prerušenie konania do právoplatného ukončenia konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010 z dôvodu, že v predmetnom konaní sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre vznik nároku na náhradu škody v tomto konaní. V konaní pod sp. zn. 7C/6/2010 ide o náhradu škody pre porušenie práva Európskej únie, ktorého sa mal podľa žaloby dopustiť Okresný súd Prešov v exekučnom konaní, kde by sa mala riešiť otázka podstatná aj pre toto konanie. V uvedenom konaní Okresný súd Prešov dňa 7.10.2013 rozhodol o prerušení konania do rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhlo položiť Ministerstvo spravodlivosti SR.

Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva (arg. slovo „môže“), že prerušenie konania z tam uvedených dôvodov je fakultatívne, teda súd nie je povinný prerušiť konanie ani v prípade, že by inak boli splnené podmienky podľa tohto ustanovenia. Podľa ust. § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, t.j. v tomto prípade ide o obligatórne podmienky na prerušenie konania.

Z toho vyplýva, že podľa § 109 ods. 2 O.s.p. prerušenie konania nie je obligatórne a teda dôvodom pre prerušenie konania musí byť skutočnosť, že prebieha konanie, v ktorom sa rieši prejudiciálna otázka pre iné konanie, túto otázku si však súd môže vyriešiť aj sám s poukazom na ustanovenia § 135 ods. 2 O.s.p. a konanie nemusí prerušiť.

Predmetom prejudiciálnych otázok je vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú porušením komunitárneho práva ne/činnosťou orgánov štátu pri výkone verejnej moci pri súčasnej nečinnosti a nezáujme poškodeného na hájení svojich práv, vzájomný vzťah medzi zodpovednosťou za škodu a zodpovednosťou za bezdôvodné obohatenie, a posúdenie otázky, či má byť prednostne uplatňovaným nárok na náhradu škody voči štátu alebo nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tretiemu

subjektu, ktorý sa v dôsledku porušenia komunitárneho práva orgánom štátu pri výkone verejnej moci bezdôvodne obohatil.

Vzhľadom na predmet tohto konania nie je zrejmé, aké otázky a skutočnosti relevantné pre toto konanie majú byť v konaní o predmetných prejudiciálnych otázkach zodpovedané. Prerušenie konania by bolo v takomto prípade v rozpore s požiadavkou rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov konania (§ 6, § 100 O.s.p.), čo je v konečnom dôsledku aj podstatou samotného žalobného návrhu a preto súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na prerušenie konania a rozhodol tak, že návrh žalobcu na prerušenie tohto konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. zamietol.

Podľa §151 ods.1, veta prvá a ods.3 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznal z dôvodu, že žalobcovi ako procesne neúspešnému účastníkovi nárok na ich náhradu nevznikol a žalovaný, aj napriek úspechu vo veci žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Okresný súd Košice I., v 3 písomných vyhotoveniach. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. §205 ods.2 odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v §221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. §251 ods.1 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.